

การศึกษาการเร่งผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2
โดยใช้งานสร้างสรรค์ผ่านวิธีการเล่านิทานและการปั้นดิน
A Study of Accelerated Vocabulary Learning Achievements of
Kindergarten 2 Students with the Use of Creativity Tasks
via the Story Telling and Clay Work Method

อรภัทรกาญจน์ ชัยวัฒน์จตุพร

หลักสูตรศึกษาศาสตรดุษฎีบัณฑิต คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรังสิต

Corresponding author, E-mail: orra.yok.chai@gmail.com, โทร. 094-9415491

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) ศึกษาการเร่งผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 โดยใช้งานสร้างสรรค์ผ่านวิธีการเล่านิทานและการปั้นดิน (2) ศึกษาขอบเขตการขยายคำศัพท์จากการเร่งผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 โดยใช้งานสร้างสรรค์ผ่านวิธีการเล่านิทานและการปั้นดิน กลุ่มตัวอย่างได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง 2 กลุ่ม คือ (1) ครูประจำชั้นอนุบาลปีที่ 2 จำนวน 3 คน (2) นักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 จำนวน 26 คน แบ่งเป็น 2 กลุ่ม คือกลุ่มคำศัพท์ระดับต่ำจำนวน 13 คน และกลุ่มคำศัพท์ระดับสูงจำนวน 13 คน จากโรงเรียนรัฐบาลแห่งหนึ่ง เครื่องมือการวิจัยมี 4 เครื่องมือ คือ (1) แบบสัมภาษณ์ลักษณะกึ่งมีโครงสร้าง (2) แบบประเมินคลังศัพท์ระดับชั้นอนุบาลปีที่ 1-3 (3) แผนปฏิบัติการเรียนรู้คำศัพท์โดยใช้งานสร้างสรรค์ 3 ชุดหลัก รวมทั้งหมด 9 หน่วยการเรียนรู้ (4) แบบประเมินด้านปฏิบัติการเร่งการเรียนรู้คำศัพท์ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา ผลการวิจัยพบว่า (1) นักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 ทั้งสองกลุ่มมีการเร่งผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยสามารถเพิ่มคลังคลังศัพท์เพิ่มขึ้นในทิศทางบวก ดังปรากฏจากการเพิ่มขึ้นของจำนวนคำในคลังคลังศัพท์ภาษาอังกฤษรายบุคคล (2) แผนปฏิบัติการเรียนรู้คำศัพท์โดยใช้งานสร้างสรรค์สามารถแสดงขอบเขตการเร่งขยายผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้เพื่อเพิ่มคลังคลังศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 จากคำศัพท์หลัก 45 คำ คำศัพท์เร่ง 90 คำ รวมได้คำเพิ่มในคลังคลังศัพท์ทั้งหมด 135 คำ (4) ผลการประเมินด้านปฏิบัติการเร่งการเรียนรู้คำศัพท์ภาพรวมอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย คือ 4.90, 4.90, 4.90, 4.95, 4.95, 4.95, 5.00, 5.00 และ 4.95 จากคะแนนเต็ม 5 ตามลำดับ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน คือ 0.04)

คำสำคัญ การเร่งผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้คำศัพท์ งานสร้างสรรค์ การเล่านิทาน การปั้นดิน

Abstract

The main objectives of this research were (1) to study vocabulary learning achievements using creativity tasks via the story telling and clay work method to accelerate gains in the English vocabulary corpus of Kindergarten 2 students (2) to study the extent to which vocabulary learning achievements

can be accelerated using creativity tasks via the story telling and clay work method to accelerate gains in the English vocabulary corpus of Kindergarten 2 students, The sampling consisted of 2 groups (1) 3 Kindergarten 2 teachers (2) 26 Kindergarten 2 students (vocabulary-low-group and vocabulary-high-group: 13 students per group), at a public school by purposive selection. Four types of research instruments were (1) a semi-structured interview questions (2) vocabulary corpus assessment at the Kindergarten 1-3 level (3) 3 core sets; 9 units of creativity-based vocabulary learning tasks (4) assessment of accelerated vocabulary learning performance. The descriptive statistics was used in this research. Major research findings are (1) vocabulary learning achievements of 26 kindergarten 2 students were accelerated gains as seen in their individual obtained words positively into English corpus (2) creativity-based vocabulary learning tasks were shown the extent to which vocabulary learning achievements can be accelerated gains in the English vocabulary corpus of Kindergarten 2 students from 45 core words 90 accelerated words, totally 135 words (3) assessment of accelerated vocabulary learning performance evaluation was high level (average 4.90, 4.90, 4.90, 4.95, 4.95, 4.95, 5.00, 5.00 and 4.95 score of 5 respectively, standard deviation 0.04).

Keywords: Accelerated vocabulary learning achievements, Creativity tasks, Story telling, Clay work

1. บทนำ

การขยายตัวทางสังคม การศึกษา และเศรษฐกิจระหว่างประเทศ ทำให้ผู้เรียนสามารถเข้าถึงข้อมูลข่าวสารภาษาที่สองได้อย่างรวดเร็ว การเร่งการเรียนรู้จึงเป็นวิธีการจัดการเรียนการสอนทางภาษาวิธีหนึ่ง ที่มุ่งหวังให้ผู้เรียนได้รับการเรียนรู้อย่างเต็มประสิทธิภาพในช่วงระยะเวลาสั้นๆ ปรากฏหลักฐานอย่างชัดเจน เมื่อศาสตราจารย์สาขาจิตบำบัดชาวบัลแกเรีย Professor Dr. Georgi Lozanov ได้คิดค้นและเผยแพร่แนวทางการเรียนรู้แบบรวดเร็วผ่านการเรียนรู้ด้วยวิธีการชี้แนะด้านการเรียนการสอนทางสาขาวิชาภาษาและศิลปะ (ประหยัด จิระวรพงศ์, 2553:1-2) การเรียนรู้ภาษาที่สองของประเทศไทยนั้น ภาษาอังกฤษถูกจัดให้อยู่ในกลุ่มภาษาต่างประเทศที่มีความสำคัญมาก และยังคงได้รับการยอมรับจากนานาชาติว่าเป็นภาษาสากลในการติดต่อสื่อสาร ดังที่กล่าวมาผู้วิจัยจึงมุ่งศึกษาเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ในรูปแบบการเร่งการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษเป็นอันดับแรก เนื่องจากคำศัพท์นั้นเป็นหน่วยที่เล็กที่สุด และเป็นหน่วยพื้นฐานแรกในการรับรู้ เรียนรู้ภาษา โดยทั่วไปช่วงวัยเด็กตอนต้นระดับชั้นอนุบาลนี้ ผู้เรียนมีความสามารถในการรับรู้คำศัพท์ใหม่เฉลี่ยที่อัตรา 2,000-3,000 คำ ต่อ 1 ปี แบ่งย่อยได้เป็น 10-20 คำ ต่อ 1 สัปดาห์ หรืออัตราที่ 2 - 4 คำ ต่อวัน (Holmes, Holmes, & Watts, 2012, P.237-239)

การจัดการศึกษาให้กับผู้เรียนระดับชั้นอนุบาล ต้องทำเพื่อเป็นการวางรากฐานคุณภาพการศึกษาควบคู่กับการเร่งพัฒนาด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม สติปัญญา และการดำรงชีวิตอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข ผู้เรียนวัยนี้มักมีการเคลื่อนไหวร่างกาย การมองเห็น การได้ยิน และมีความสงสัยเกี่ยวกับสิ่งรอบตัวตลอดเวลา สิ่งเหล่านี้จึงสามารถแสดงให้เห็นถึงพัฒนาการทางระบบสมองที่เอื้อต่อการเรียนรู้ได้อย่างรวดเร็วมากที่สุด (สุนรี ศรีผุดผ่อง และ เพ็ชรน้อย ศรีผุดผ่อง, 2552, น.40-41) จากการศึกษางานวิชาการของนักการศึกษาหลายท่านพบว่า ระบบเส้นใยประสาทสมองกล่อมเนื้อทุกส่วนที่กำลังเติบโต และผู้เรียนมีพัฒนาการทางภาษาในลักษณะรูปแบบสายใยความคิดอย่างรวดเร็ว (Fast-

mapping) ลักษณะเป็นเครือข่ายเชื่อมโยงต่อเนื่องอย่างไม่หยุดยั้ง ระบบสมองเริ่มมีการเรียนรู้คำศัพท์ร่วมกับการเชื่อมโยงความจำอย่างง่าย ๆ เกิดขึ้นเมื่ออายุราว 5-6 ปี สมองทุกส่วนจะมีจุดเชื่อมต่อซินแนปส์เพิ่มขึ้นอย่างมากมายถึงพันล้านจุด และสมองสามารถเชื่อมโยงการติดต่อกับเซลล์ประสาทอื่น ๆ ได้ถึง 60,000-70,000 เซลล์ประสาทด้วย (สิริมา ภิญญอนันตพงษ์, 2553, น.70; อารี สัณหทวี, 2554, น.9) ฉะนั้นผู้เรียนวัยนี้จำเป็นต้องได้รับการมีปฏิสัมพันธ์ทางภาษาและคำศัพท์อย่างสม่ำเสมอ ทั้งนี้สามารถทำได้ผ่านการเล่านิทานและงานศิลปะทางการปั้นดิน เนื่องจากทั้งสองวิธีสามารถเร่งการเรียนรู้ให้ผู้เรียนรู้จักภาษาและคำศัพท์มากขึ้น

จากภูมิหลังการศึกษาทั้งหมดที่ได้อ้างถึงแล้วข้างต้น ประเทศไทยยังคงพบข้อจำกัดและปัญหาคุณภาพการศึกษา ซึ่งผู้วิจัยสามารถแสดงได้จากผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน (Ordinary National Educational Test: O-NET) เกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์คะแนนรายวิชาภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษาตอนหลัง 5 ปี ช่วงปี พ.ศ. 2554-2558 พบว่าค่าคะแนนเฉลี่ยของผลสอบ O-NET ต่ำกว่าร้อยละ 50 คือ ร้อยละ 38.37, 36.99, 33.82, 36.02, 40.31 (สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน), 2559) และจากผลรายงานการจัดอันดับการทดสอบภาษาอังกฤษโดยองค์กรสากลเอ็ดดูเคชันเฟิร์สท์ (Education First) ภายใต้ชื่อโครงการ The EF English Proficiency Index (EF EPI) ย้อนหลัง 5 ปี ช่วงปี ค.ศ. 2011-2015 พบว่าการจัดอันดับความสามารถทางการใช้ภาษาอังกฤษในกลุ่มประเทศที่ไม่ได้ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่ ประเทศไทยถูกจัดให้อยู่ในอันดับประเทศที่มีทักษะความชำนาญทางการใช้ภาษาอังกฤษระดับที่ต่ำมาก (Very low proficiency) คะแนนผลการทดสอบ EF EPI ของประเทศไทยต่ำกว่าร้อยละ 50 คือ ร้อยละ 39.41, 44.36, 44.44, 47.79 และ 45.35 ตามลำดับ (Education First, 2015) ดังนั้นการพัฒนาการศึกษาในวิชาภาษาอังกฤษจำเป็นต้องมีการพัฒนาอย่างเร่งด่วนให้ได้ถึงเกณฑ์มาตรฐาน ผู้สอนต้องเร่งการเรียนรู้ทางภาษาและคำศัพท์ให้กับผู้เรียนช่วงชั้นปฐมวัย (ระดับชั้นอนุบาลปีที่ 1-3) เนื่องจากพัฒนาการทางสมอง ความจำ และช่วงอายุของวัยเด็กตอนต้นระดับชั้นอนุบาล ตามที่เด็กกล่าวมาทั้งหมดว่าสามารถเอื้ออำนวยให้ผู้เรียนสามารถเร่งการเรียนรู้ทางภาษาและคำศัพท์ได้เป็นอย่างดี

อย่างไรก็ตามการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษระดับชั้นอนุบาลของระบบการศึกษาไทยเป็นเพียงการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ในรูปแบบกิจกรรมเสริมหลักสูตรทางด้านสติปัญญาและภาษาเท่านั้น กระทรวงศึกษาธิการยังไม่ได้กำหนดหลักสูตรการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับชั้นอนุบาลนี้อย่างชัดเจน ด้วยเหตุนี้ผู้สอนส่วนใหญ่จึงเลือกใช้แนวทางการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ทางรายวิชาภาษาอังกฤษต่อผู้เรียนระดับชั้นอนุบาลให้มีความคุ้นเคยกับภาษา คำศัพท์ภาษาอังกฤษ ผ่านงานสร้างสรรค์โดยการเล่านิทานและการใช้งานศิลปะสร้างสรรค์แบบสัมผัสด้วยนิ้วมือ เช่นการปั้นดิน (บัณฑิต ฉัตรวิโรจน์, 2551, น.2-4; อรรถพรกาญจน์ ชัยวัฒน์จตุพร, 2558 น.524) ซึ่งผู้วิจัยได้ศึกษา งานวิจัยของอรรถพรกาญจน์ ชัยวัฒน์จตุพร (2559, น.110-118) ผลการวิจัยได้ระบุอย่างชัดเจนว่า เมื่อมีการใช้วิธีการเล่านิทานประกอบการปั้นแล้ว สามารถช่วยเร่งผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของผู้เรียนระดับชั้นอนุบาลปีที่ 2 ในการเพิ่มคลังในคลังศัพท์ภาษาอังกฤษได้จริง ดังนั้นการออกแบบและการจัดการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยเลือกใช้การเล่านิทานและการปั้นดินควบคู่กันจึงถือว่าเป็นวิธีการสอนแนวทางใหม่ที่สามารถช่วยทำให้ผู้เรียนเกิดการเร่งขยายผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษและทำให้เกิดการสะสมเพิ่มคลังในคลังศัพท์ภาษาอังกฤษได้

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาการเร่งผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 โดยใช้งานสร้างสรรค์ผ่านวิธีการเล่านิทานและการปั้นดิน

2. เพื่อศึกษาขอบเขตการขยายคำศัพท์จากการเร่งผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 โดยใช้งานสร้างสรรค์ผ่านวิธีการเล่านิทานและการปั้นดิน

3. ขอบเขตการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้เป็นงานวิจัยกึ่งทดลอง (Quasi-experimental research) มีขอบเขตการวิจัยทั้งหมด 3 ประเด็น ผู้วิจัยสามารถแสดงได้ดังต่อไปนี้

3.1 ขอบเขตด้านเนื้อหาหลักที่ใช้ในการวิจัย คือคำศัพท์ภาษาอังกฤษได้มาจากแบบเรียนชุดสร้างสรรค์พหุปัญญาภาษาอังกฤษ หลักสูตรการศึกษาปฐมวัยพุทธศักราช 2546 แบ่งเป็นคำศัพท์หลักจำนวน 45 คำ คำศัพท์เร่ง 90 คำ รวมทั้งหมด 135 คำ ผ่านการใช้แผนปฏิบัติการเรียนรู้คำศัพท์โดยใช้งานสร้างสรรค์ด้วยวิธีการเล่านิทานและการปั้นดิน ทั้งหมด 3 ชุดหลัก ชุดละ 3 หน่วยการเรียนรู้ รวมทั้งหมด 9 หน่วยการเรียนรู้

3.2 ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง คือครูประจำชั้นอนุบาลปีที่ 2 และ นักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 ซึ่งสังกัดในโรงเรียนที่มีการจัดการเรียนรู้ตามหลักสูตรการศึกษาปฐมวัยพุทธศักราช 2546

3.3 ขอบเขตด้านระยะเวลาในการวิจัย คือ ระหว่างวันที่ 1 กรกฎาคม 2558 ถึงวันที่ 24 กันยายน 2558 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2558

4. ระเบียบวิธีการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง (Purposive sampling) 2 กลุ่ม คือ (1) ครูประจำชั้นอนุบาลปีที่ 2 จำนวนทั้งหมด 3 คน ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2558 จากโรงเรียนเอกชนแห่งหนึ่งที่มีการจัดการเรียนรู้ตามหลักสูตรการศึกษาปฐมวัยพุทธศักราช 2546 ตั้งแต่ระดับชั้นเด็กเล็กก่อนวัยเรียนถึงระดับชั้นอนุบาลปีที่ 3 (2) นักเรียนชายและนักเรียนหญิง ชั้นอนุบาลปีที่ 2 อายุ 5 ปี จำนวนทั้งหมด 26 คน แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มคำศัพท์ระดับต่ำจำนวน 13 คน และกลุ่มคำศัพท์ระดับสูงจำนวน 13 คน ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2558 โรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานครที่มีการจัดการเรียนรู้ตามหลักสูตรการศึกษาปฐมวัยพุทธศักราช 2546

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยมี 4 เครื่องมือ คือ (1) แบบสัมภาษณ์ลักษณะกึ่งมีโครงสร้าง (2) แบบประเมินคลังศัพท์ระดับชั้นอนุบาลปีที่ 1-3 (3) แผนปฏิบัติการเรียนรู้คำศัพท์โดยใช้งานสร้างสรรค์ 3 ชุดหลัก ชุดละ 3 หน่วยการเรียนรู้ รวมทั้งหมด 9 หน่วยการเรียนรู้ (4) แบบประเมินด้านปฏิบัติการเร่งการเรียนรู้คำศัพท์

5. ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้มีทั้งหมด 4 เครื่องมือ คือ (1) แบบสัมภาษณ์ลักษณะกึ่งมีโครงสร้าง (2) แบบประเมินคลังศัพท์ระดับชั้นอนุบาลปีที่ 1-3 (3) แผนปฏิบัติการเรียนรู้คำศัพท์โดยใช้งานสร้างสรรค์ 3 ชุดหลัก ชุดละ 3 หน่วยการเรียนรู้ รวมทั้งหมด 9 หน่วยการเรียนรู้ (4) แบบประเมินด้านปฏิบัติการเร่งการเรียนรู้คำศัพท์ ซึ่งเครื่องมือวิจัยที่ 1 และ 2 ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อตอบวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 ส่วนเครื่องมือวิจัยที่ 3 และ 4 ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อตอบวัตถุประสงค์ข้อที่ 2 ผู้วิจัยสามารถแสดงขั้นตอนการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้ดังต่อไปนี้

5.1 เครื่องมือวิจัยที่ 1 แบบสัมภาษณ์ลักษณะกึ่งมีโครงสร้าง

5.1.1 ผู้วิจัยได้สร้างแบบสัมภาษณ์ลักษณะกึ่งมีโครงสร้างจำนวนทั้งหมด 10 ข้อ เพื่อต้องการศึกษาถึงความคิดเห็นและแนวทางการใช้เครื่องมือของครูประจำชั้นอนุบาลปีที่ 2 ในการเร่งผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษผ่านการใช้งานสร้างสรรค์โดยการเล่านิทานและการปั้นดินเพื่อการเพิ่มคำลงในคลังศัพท์ภาษาอังกฤษ ผู้วิจัยนำเครื่องมือให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ จากนั้นผู้วิจัยนำผลการตรวจสอบและข้อเสนอแนะจากผู้เชี่ยวชาญมาแก้ไขปรับปรุงเพื่อให้มีความเหมาะสมต่อการวิจัย

5.1.2 ผู้วิจัยนำแบบสัมภาษณ์ลักษณะกึ่งมีโครงสร้างนี้ไปทำการทดลองเครื่องมือ (Try out) กับกลุ่มครูประจำชั้นอนุบาลปีที่ 2 ที่มีความใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่าง 3 คน จำนวน 3 ครั้ง เพื่อที่จะได้ทราบว่าต้องใช้แบบสัมภาษณ์นี้อย่างไร แบบสัมภาษณ์นี้มีข้อจำกัดอย่างไร ก่อนที่ผู้วิจัยจะเข้าเก็บข้อมูลจริง จากนั้นผู้วิจัยจึงนำแบบสัมภาษณ์ลักษณะกึ่งมีโครงสร้างฉบับสมบูรณ์ไปใช้เก็บข้อมูลจริงกับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นครูประจำชั้นอนุบาลปีที่ 2 ทั้งหมด 3 คน ที่โรงเรียนเอกชนแห่งหนึ่ง

5.2 เครื่องมือวิจัยที่ 2 แบบประเมินคลังศัพท์ระดับอนุบาลปีที่ 1-3

5.2.1 ผู้วิจัยได้สร้างแบบประเมินคลังศัพท์ระดับอนุบาลปีที่ 1-3 จากข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ลักษณะกึ่งมีโครงสร้างและการศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมเรื่องคลังศัพท์ช่วงชั้นปฐมวัย จากแบบเรียนชุดสร้างสรรค์พหุปัญญาภาษาอังกฤษอนุบาลปีที่ 1-3 หลักสูตรการศึกษาปฐมวัยพุทธศักราช 2546 ระบุว่านักเรียนช่วงชั้นปฐมวัยต้องมีฐานคำในคลังคำศัพท์ภาษาอังกฤษอยู่ที่ 89 คำ เมื่อเรียนจบในช่วงชั้นปฐมวัยก่อนเลื่อนขึ้นชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

5.2.2 ผู้วิจัยเลือกการใช้กลุ่มคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่สัมพันธ์กันทั้งหมด 3 ชุดหลัก ชุดละ 3 หน่วยการเรียนรู้ รวมทั้ง 9 หน่วยการเรียนรู้ ซึ่งประกอบด้วยชุดที่ 1 หน่วยการเรียนรู้ที่ 1-3 กลุ่มคำศัพท์ Animal-Nature-Number-Places ชุดที่ 2 หน่วยการเรียนรู้ที่ 4-6 กลุ่มคำศัพท์ People-Clothes and Color-Action-Transport ชุดที่ 3 หน่วยการเรียนรู้ที่ 7-9 กลุ่มคำศัพท์ The things around us-The body and the face- Fruit Food and Drink-Toys จำนวนคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่ระบุไว้ในแต่ละหน่วยการเรียนรู้คือคำศัพท์หลักจำนวน 5 คำ คำศัพท์เร่งจำนวน 10 คำ รวมจำนวนคำศัพท์ที่ผู้วิจัยนำมาใช้ในการเร่งเพิ่มคำลงในคลังศัพท์ภาษาอังกฤษทั้งหมด 15 คำ (จำนวนคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่ใช้ในการวิจัย 9 หน่วยการเรียนรู้ทั้งหมด 135 คำ)

5.2.3 ผู้วิจัยนำแบบประเมินคลังศัพท์ระดับอนุบาลปีที่ 1-3 ที่สร้างขึ้นทั้งหมดให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ ผู้วิจัยนำแบบประเมินคลังศัพท์ระดับอนุบาลปีที่ 1-3 ที่ได้รับการตรวจสอบและการรับรองจากผู้เชี่ยวชาญไปทำการทดลองเครื่องมือ (Try out) กับกลุ่มนักเรียนที่มีความใกล้เคียงกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง 9 คน จำนวน 3 ครั้ง ผลการทดลองเครื่องมือพบว่า นักเรียนทุกคนมีการเร่งผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้นในทิศทางบวก จากนั้นจึงนำแบบประเมินคลังศัพท์ฉบับสมบูรณ์ไปใช้เก็บข้อมูลจริงกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 26 คน ที่โรงเรียนในสังกัดจังหวัดกรุงเทพมหานคร

5.3 เครื่องมือวิจัยที่ 3 แผนปฏิบัติการเรียนรู้คำศัพท์โดยใช้งานสร้างสรรค์ 3 ชุดหลัก 9 หน่วยการเรียนรู้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างเครื่องมือดังต่อไปนี้

5.3.1 ศึกษาหลักสูตรการศึกษาปฐมวัยพุทธศักราช 2546 รวมทั้งศึกษาขอบเขตคลังศัพท์ภาษาอังกฤษช่วงชั้นปฐมวัยจากแบบเรียนชุดสร้างสรรค์พหุปัญญาภาษาอังกฤษอนุบาลปีที่ 1-3 หลักสูตรการศึกษาปฐมวัยพุทธศักราช 2546

5.3.2 ศึกษาเอกสาร ตำรา งานวิจัย ที่มีการใช้นิทาน การเล่านิทาน การปั้นดิน อุปกรณ์ต่าง ๆ ที่ใช้ในการสอนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ เพื่อให้ผู้วิจัยสามารถออกแบบสร้างแผนปฏิบัติการเรียนรู้คำศัพท์โดยใช้งานสร้างสรรค์ทั้งหมด 3 ชุดหลัก 9 แผน (หน่วยการเรียนรู้) ซึ่งในแต่ละแผนใช้เวลา 120 นาที ช่วงเวลา 8.30-10.30 น. กลุ่มคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่นำมาใช้ในแผนมีทั้งหมด 3 ชุดหลัก คือ ชุดที่ 1 Animal-Nature-Number-Places ชุดที่ 2 People-Clothes and Color-Action-Transport ชุดที่ 3 The things around us-The body and the face- Fruit Food and Drinks-Toys ผู้วิจัยเลือกใช้คำศัพท์หลัก 45 คำ คำศัพท์เร่ง 90 คำ รวมใช้คำศัพท์ทั้งหมด 135 คำ ในแต่ละแผนประกอบด้วย 14 ส่วนสำคัญ คือ (1) แผนการเรียนรู้หน่วย: ชื่อหน่วย ระดับชั้น ภาคเรียนที่ ชื่อสถานศึกษา วันที่ ช่วงเวลา ผู้ดำเนินการปฏิบัติการเรียนรู้คำศัพท์ ผู้สังเกตการณ์ชั้นเรียน (2) เวลาทำกิจกรรมการเรียนรู้ (3) การสอนชี้เฉพาะ (4) สื่อการสอนที่เลือกใช้เฉพาะ (5) วัตถุประสงค์ผลการเรียนรู้ (6) เวลารวมทั้งหมด (7) วิธีและขั้นตอนการเรียนการสอน (8) กิจกรรมการเรียนรู้เชิงปฏิสัมพันธ์ด้วยลักษณะเฉพาะ (9) ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้เชิงปฏิสัมพันธ์ (10) ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง (11) การสังเกตการณ์ในชั้นเรียนและการใช้เครื่องมือ (12) การประเมินผลความรู้ (13) ผลป้อนกลับของนักเรียน (14) ผลป้อนกลับของนักเล่านิทาน (ครูผู้สอน) จากนั้นนำแผนปฏิบัติการเรียนรู้คำศัพท์โดยใช้งานสร้างสรรค์ที่ผู้วิจัยสร้างเสร็จเรียบร้อยแล้วให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ

5.3.3 ผู้วิจัยนำแผนปฏิบัติการเรียนรู้คำศัพท์โดยใช้งานสร้างสรรค์ที่ได้รับรองจากผู้เชี่ยวชาญไปทำการทดลองเครื่องมือ (Try out) กับนักเล่านิทาน 1 คนและกลุ่มนักเรียนที่มีความใกล้เคียงกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง 9 คน จำนวน 3 ครั้ง ผลการทดลองเครื่องมือพบว่า นักเล่านิทานและนักเรียนทุกคน มีความเข้าใจและสามารถปฏิบัติตามแผนการจัดการเรียนรู้ได้อย่างดี จากนั้นจึงนำแผนปฏิบัติการเรียนรู้คำศัพท์โดยใช้งานสร้างสรรค์ฉบับสมบูรณ์ทั้งหมดไปใช้ในการเก็บข้อมูลจริงกับนักเล่านิทาน 1 คน และนักเรียนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 26 คน

5.4 เครื่องมือวิจัยที่ 4 แบบประเมินด้านปฏิบัติการเร่งการเรียนรู้คำศัพท์ ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างดังต่อไปนี้

5.4.1 ผู้วิจัยได้สร้างแบบประเมินด้านปฏิบัติการเร่งการเรียนรู้คำศัพท์โดยสร้างข้อคำถามทั้งหมด 10 ข้อ แสดงค่าการประเมินทั้งหมด 5 ระดับ คือ 1 - 5 (น้อย → มาก) ผู้วิจัยแสดงการกำหนดเกณฑ์ให้คะแนนคือ 1 = น้อยที่สุด 2 = น้อย 3 = ปานกลาง 4 = มาก 5 = มากที่สุด

5.4.2 ผู้วิจัยนำแบบประเมินด้านปฏิบัติการเร่งการเรียนรู้คำศัพท์ที่ผู้วิจัยสร้างเสร็จเรียบร้อยแล้วให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ จากนั้นนำแบบประเมินด้านปฏิบัติการเร่งการเรียนรู้คำศัพท์ที่ได้รับรองจากผู้เชี่ยวชาญไปทำการทดลองเครื่องมือ (Try out) กับนักเล่านิทาน 1 คน และกลุ่มนักเรียนที่มีความใกล้เคียงกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง 9 คน จำนวน 3 ครั้ง ผลการทดลองเครื่องมือพบว่า การประเมินด้านปฏิบัติการเร่งการเรียนรู้คำศัพท์อยู่ในระดับมาก

5.4.3 ผู้วิจัยนำแบบประเมินด้านปฏิบัติการเร่งการเรียนรู้คำศัพท์ฉบับสมบูรณ์ทั้งหมดไปใช้ในการเก็บข้อมูลจริงกับนักเล่านิทาน 1 คน และนักเรียนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 26 คน

การตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

คุณภาพของเครื่องมือได้รับการตรวจสอบโดยผู้เชี่ยวชาญทางหลักสูตรและการเรียนการสอนภาษาอังกฤษจำนวนทั้งหมด 3 ท่าน และได้รับการตรวจสอบด้านความตรงของเนื้อหา (Content validity) และความเหมาะสมต่อการนำมาใช้ต่อกลุ่มตัวอย่าง

6. การเก็บรวบรวมข้อมูล

เมื่อผู้วิจัยทำการทดลองเครื่องมือทั้งหมดต่อครูประจำชั้นอนุบาลปีที่ 2 นักเรียนทัน และนักเรียนที่มีความใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่างเสร็จเรียบร้อยแล้ว ผู้วิจัยแบ่งการเก็บรวบรวมข้อมูลออกเป็น 2 กลุ่ม จาก 2 โรงเรียน คือ (1) ครูประจำชั้นอนุบาลปีที่ 2 จากโรงเรียนเอกชนแห่งหนึ่ง (2) นักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 จากโรงเรียนรัฐบาลสังกัดจังหวัดกรุงเทพมหานคร ซึ่งการเก็บรวบรวมข้อมูลจากเครื่องมือวิจัยที่ 1 และ 2 ผู้วิจัยจัดทำเพื่อตอบวัตถุประสงค์ในข้อที่ 1 ส่วนการเก็บรวบรวมข้อมูลจากเครื่องมือวิจัยที่ 3 และ 4 ผู้วิจัยจัดทำเพื่อตอบวัตถุประสงค์ในข้อที่ 2 ดังนี้

6.1 โรงเรียนที่หนึ่ง: ผู้วิจัยทำการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยการสัมภาษณ์กับครูประจำชั้นอนุบาลปีที่ 2 จำนวน 3 คน ด้วยตัวผู้วิจัยเอง ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2558 ระหว่างวันที่ 1-3 กรกฎาคม พ.ศ. 2558 รวมเป็นระยะเวลา 3 วัน จากนั้นผู้วิจัยนำผลการสัมภาษณ์ที่ได้มาทำการวิเคราะห์และแปลผล

6.2 โรงเรียนที่สอง: ผู้วิจัยทำการเก็บรวบรวมข้อมูลกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง 26 คน ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2558 ตั้งแต่วันที่ 18 สิงหาคม 2558 ถึงวันที่ 24 กันยายน 2558 รวมเป็นระยะเวลา 6 สัปดาห์ ผู้วิจัยมอบหมายให้นักเรียนทันเป็นผู้ดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามแผนการวิจัยเรื่องการเร่งผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 โดยใช้งานสร้างสรรค์ผ่านวิธีการเล่านิทานและการปั้นดิน ทุกวันอังคารและวันพฤหัสบดี วันละ 1 หน่วยการเรียนรู้ รวมทั้งหมด 9 หน่วยการเรียนรู้ ในช่วงเวลา 8.30 - 10.30 น. วันละ 120 นาที ส่วนผู้วิจัยทำหน้าที่เป็นผู้สังเกตการณ์ร่วมกับครูประจำชั้นอนุบาลปีที่ 2 จากนั้นผู้วิจัยนำผลที่ได้ทั้งหมดมาทำการวิเคราะห์และแปลผลต่อไป

7. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive statistics) ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ การแจกแจงความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

8. ผลการวิจัย

ผู้วิจัยได้ผลการวิจัยมาจากการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยเครื่องมือการวิจัยที่ 1, 2, 3 และ 4 ผู้วิจัยใช้ผลการวิจัยข้อ 8.1 - 8.2 ตอบวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 ส่วนผลการวิจัยข้อ 8.3 - 8.4 ผู้วิจัยใช้ตอบวัตถุประสงค์ข้อที่ 2 ดังนี้

8.1 ครูประจำชั้นอนุบาลปีที่ 2 ทุกคนสนับสนุนการใช้งานสร้างสรรค์ผ่านวิธีการเล่านิทานและการปั้นดินเพื่อการเร่งผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้เพิ่มคำลงในคลังศัพท์ภาษาอังกฤษ

8.2 นักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 ทั้งสองกลุ่ม มีผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้นในทิศทางบวก ดังปรากฏจากการเพิ่มขึ้นของจำนวนคำในคลังศัพท์ภาษาอังกฤษรายบุคคล

8.3 แผนปฏิบัติการเรียนรู้คำศัพท์โดยใช้งานสร้างสรรค์ทั้งหมดสามารถแสดงขอบเขตการเร่งขยายผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้เพื่อเพิ่มคำลงในคลังศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 จากคำศัพท์หลัก 45 คำ คำศัพท์เร่ง 90 คำ รวมได้คำเพิ่มในคลังศัพท์ทั้งหมด 135 คำ

8.3.1 การประเมินการสังเกตระหว่างการทำกิจกรรมการเรียนการสอนทั้ง 3 ชุดหลัก ชุดละ 3 หน่วยการเรียนรู้ รวมทั้งหมด 9 หน่วยการเรียนรู้ สรุปภาพรวมอยู่ในระดับนักเรียนทัน/นักเรียนปฏิบัติได้ดีมาก ซึ่งพบได้จากค่าเฉลี่ย คือ 4.80, 4.84, 4.84, 4.84, 4.88, 4.90, 4.86, 5.00 และ 4.98 จากคะแนนเต็ม 5 ตามลำดับ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน คือ 0.07

8.3.2 ผลป้อนกลับของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 26 คน ได้จากคำตอบ “ใช่” ผู้วิจัยทำการแจกแจงความถี่ คิดได้เป็นร้อยละ 96.15-100 ในทุกหน่วยการเรียนรู้

8.3.3 การประเมินผลป้อนกลับการสอนของนักเล่านิทาน สรุปผลการประเมินอยู่ในระดับมาก ซึ่งพบได้จากค่าเฉลี่ย คือ 4.85, 4.80, 4.75, 4.95, 5.00, 5.00, 5.00, 5.00 และ 5.00 จากคะแนนเต็ม 5 ตามลำดับ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน คือ 0.10

8.4 ผลการประเมินด้านปฏิบัติการเร่งการเรียนรู้คำศัพท์ภาพรวมอยู่ในระดับมาก ซึ่งพบได้จากค่าเฉลี่ย คือ 4.90, 4.90, 4.90, 4.95, 4.95, 4.95, 5.00, 5.00 และ 4.95 จากคะแนนเต็ม 5 ตามลำดับ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน คือ 0.04

9. อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

9.1 การอภิปรายผล จากการศึกษาเรื่อง “การศึกษากาการเร่งผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 โดยใช้งานสร้างสรรค์ผ่านวิธีการเล่านิทานและการปั้นดิน” ผู้วิจัยสามารถแสดงการอภิปรายผลในประเด็นต่าง ๆ ตามข้อค้นพบการดำเนินการวิจัย ดังต่อไปนี้

9.1.1 ครูประจำชั้นอนุบาลปีที่ 2 ทั้งหมดจำนวน 3 คน มีแนวคิดและวิธีเลือกการออกแบบการจัดการเรียนรู้รายวิชาภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) เหมือนกัน คือ การเลือกใช้การเล่านิทาน 2 ภาษา (ภาษาอังกฤษ-ภาษาไทย) และการใช้กิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์รูปแบบที่เน้นให้ผู้เรียนทำด้วยตัวเอง คือการปั้นดิน ส่วนเรื่องวิธีการสอนคำศัพท์เพื่อเพิ่มคลังในคลังศัพท์ของผู้เรียนระดับชั้นอนุบาลนั้น มุ่งเน้นวิธีการเลือกใช้รูปภาพควบคู่กับความหมายของคำศัพท์ ครูประจำชั้นอนุบาลปีที่ 2 จำนวน 3 คน ได้กล่าวสรุปตรงกันว่า วิธีการเล่านิทานและการปั้นดินสามารถช่วยเร่งผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ให้ผู้เรียนมีความก้าวหน้าทางการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษดีขึ้นและมีแนวโน้มดีขึ้นอย่างที่เราเรียกว่า “ดีขึ้นแบบก้าวกระโดด” ทั้งนี้สามารถเห็นผลได้ชัดเจนอย่างรวดเร็วมากที่สุดเมื่อครูนำการสอนทั้ง 2 วิธีมาประยุกต์ใช้ควบคู่กัน ทำให้การสอนของครูมีทั้งประสิทธิภาพและประสิทธิผลมากกว่าการที่ครูเลือกใช้วิธีการเล่านิทานอย่างเดียวหรือวิธีการปั้นดินอย่างเดียว สุดท้ายครูประจำชั้นอนุบาลปีที่ 2 ทั้งหมดได้แสดงความคิดเห็นสนับสนุนการสอนด้วยวิธีการใช้งานสร้างสรรค์ผ่านวิธีเล่านิทานและวิธีการปั้นดินว่า เป็นวิธีการที่มีความเหมาะสมมากสำหรับนำมาใช้ในการเร่งผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้คำศัพท์เพื่อเพิ่มคลังในคลังศัพท์และเหมาะสมมากกับการสอนคำศัพท์ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ต่อผู้เรียนระดับชั้นอนุบาลปีที่ 2 อายุ 5 ปี

9.1.2 ผู้วิจัยพบว่านักเรียนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 26 คน (ทั้งสองกลุ่ม คือ กลุ่มที่มีคำศัพท์ระดับต่ำและกลุ่มที่มีคำศัพท์ระดับสูง) มีผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้งานสร้างสรรค์ผ่านวิธีการเล่านิทานและการปั้นดินเพื่อการเร่งเพิ่มคลังในคลังศัพท์ภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้น โดยมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นในทิศทางบวกตามลำดับ ซึ่งผู้วิจัยสามารถอภิปรายได้จากผลการประเมินคำศัพท์ทั้งหมด 3 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นตอนที่ 1 ขั้นการเข้าใจคำศัพท์ ขั้นตอนที่ 2 ขั้นการเข้าใจคำศัพท์ / การเร่งคำศัพท์จากวิธีการเล่านิทาน ขั้นตอนที่ 3 ขั้นการเข้าใจคำศัพท์ / การเร่งคำศัพท์จากวิธีการปั้นดิน

9.1.3 ผลจากการสร้างแผนปฏิบัติการเรียนรู้คำศัพท์โดยใช้งานสร้างสรรค์สามารถแสดงขอบเขตการเรียนรู้เพื่อการเพิ่มคลังในคลังศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 จากคำศัพท์หลัก 45 คำ คำศัพท์เร่ง 90 คำ รวมได้คำศัพท์เพิ่มในคลังศัพท์ภาษาอังกฤษทั้งหมด 135 คำ การที่ผู้เรียนสามารถเร่งขยายผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้คำศัพท์ได้ทุกคนนั้น ผู้วิจัยพบว่าได้มาจากส่วนที่ผู้วิจัยออกแบบแผนปฏิบัติการเรียนรู้คำศัพท์โดยใช้งานสร้างสรรค์อย่างมี

ประสิทธิภาพ ซึ่งผู้วิจัยมีการจัดความสัมพันธ์ของ 14 ส่วนประกอบหลักอย่างเป็นระบบ มีการดำเนินการวิจัยตามลำดับขั้นของการจัดกระบวนการเรียนรู้ต่อผู้เรียน

9.1.4 ผลการประเมินด้านปฏิบัติการเร่งการเรียนรู้คำศัพท์ภาพรวมอยู่ในระดับมาก พบได้จากค่าเฉลี่ยคือ 4.90, 4.90, 4.90, 4.95, 4.95, 4.95, 5.00, 5.00 และ 4.95 จากคะแนนเต็ม 5 ตามลำดับ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน คือ 0.04 ผลการวิจัยนี้สามารถอภิปรายได้ว่า นักเรียนมีพฤติกรรมการปฏิบัติที่สามารถสนับสนุนการเร่งขยายขอบเขตการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษได้ดี ผู้วิจัยพบได้จากนักเรียน (1) สอนอย่างเป็นลำดับขั้นตอน ชัดเจน สอนได้ตามแผนปฏิบัติการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยออกแบบไว้ (2) ให้นักเรียนพูดซ้ำคำทันทีหลังจากที่นักเรียนได้ยินและได้เห็นคำศัพท์นั้นจากนิทานภาพ (3) รู้จักส่งเสริมและสนับสนุนให้นักเรียนเกิดการเชื่อมโยงระหว่างคำศัพท์ภาษาอังกฤษจากรูปภาพในหนังสือนิทานและผลงานการปั้นดิน

9.2 ข้อเสนอแนะ

สำหรับการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีข้อเสนอแนะทั้งหมด 2 ประเด็น คือ (1) ข้อเสนอแนะจากงานวิจัย ผู้วิจัยพบว่าถ้ามีจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งต่อไปมากขึ้นกว่าการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยก็จะสามารถสรุปข้อค้นพบทางการวิจัยได้ตรงยิ่งขึ้น และควรนำผลการวิจัยนี้ไปใช้เป็นแนวทางการจัดกิจกรรมหรือการออกแบบการเรียนรู้ทางสาขาวิชาหลักสูตรและการสอน (2) ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป ผู้วิจัยพบว่าควรมีการเพิ่มข้อคำถามและลงรายละเอียดในแบบสัมภาษณ์ลักษณะกึ่งมีโครงสร้างเพื่อการทราบข้อมูลวิจัยเชิงลึกยิ่งขึ้น ควรมีการทำวิจัยลงรายละเอียดเรื่องการสร้างแผนปฏิบัติการเรียนรู้คำศัพท์โดยใช้งานสร้างสรรค์ผ่านวิธีการเล่านิทานและการปั้นดินเพิ่มขึ้น

10. กิตติกรรมประกาศ

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณผู้บริหารโรงเรียนกลุ่มตัวอย่างทั้งสองโรงเรียน ที่อนุญาตให้ผู้วิจัยเข้าดำเนินการทดลองเครื่องมือ เข้าเก็บข้อมูลกับครูและนักเรียนในโรงเรียนของท่าน ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ ดร.บุญศรี ชีวะกำจร ดร.นันทรัตน์ ผืนเขียน คุณครู อมรรภากร ชมศิริ ที่ให้ความกรุณาตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัย ผู้วิจัยขอขอบคุณ อาจารย์ภัทรกุล แผ้วประยูร คุณชนมชาติ สุธีสินนนท์ คุณพัชรภรณ์ คำมณีเลิศ ที่ช่วยแต่งเรื่องนิทานพร้อมทั้งแปลนิทาน 2 ภาษา (ภาษาอังกฤษ-ภาษาไทย) ขอขอบคุณครูพิมพ์ประภา บุญประเสริฐ นักเรียนที่สละเวลาอันมีค่ามาช่วยงานเล่านิทาน ขอขอบคุณครูอัมพร ผ่านทองที่ช่วยเหลือผู้วิจัยด้านการวาดภาพและประกอบเล่มนิทาน ผู้วิจัยขอขอบคุณนักเรียนปฐมวัยทุกคนที่เป็นแรงบันดาลใจในการทำวิจัยเรื่องนี้ตั้งแต่เริ่มต้นจนงานวิจัยสำเร็จลงได้ด้วยดี

บรรณานุกรม

- บัณฑิต ฉัตรวิโรจน์. (2551). *การใช้กิจกรรมการเล่านิทานที่มีภาพประกอบเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของเด็กอนุบาลในชุมชนนครชุม อำเภอเมือง จังหวัดกำแพงเพชร*. (รายงานผลการวิจัย). กำแพงเพชร : มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร.
- ประหยัด จิระวรพงศ์. (2553). Accelerated learning: กลยุทธ์การเรียนรู้ที่นำศึกษา. *วารสารศึกษาศาสตร์*, 21 (2), 1-8.
- สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน). (2559). *รายงานประจำปี 2554-2558*. สืบค้น 28 ตุลาคม 2559, จาก <http://www.niets.or.th/th/catalog/view/431>

- สิริมา ภิญโญอนันตพงษ์. (2553). *การวัดและประเมินเด็กแนวใหม่ : เด็กปฐมวัย (ปรับปรุงแก้ไข)* (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ : ดอกหญ้าวิชาการ.
- สุนรี ศรีสุตผ่อง, และ เพ็ชรน้อย ศรีสุตผ่อง. (2552). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการพัฒนาการเด็กปฐมวัยจังหวัดสุพรรณบุรี. *วารสารความปลอดภัยและสุขภาพ*, 2, 39-47.
- อรภัทรกาญจน์ ชัยวัฒน์จตุพร. (2558). ผลของการศึกษาการเร่งผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 โดยการใช้นิทานประกอบการป็น. ใน *การประชุมทางวิชาการระดับชาติ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา เรื่องการวิจัยเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา.
- (2559). การศึกษาการเร่งผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 โดยการใช้นิทานประกอบการป็น. *วารสารวิชาการศรีปทุมชลบุรี*, 13(2), 110-118.
- อารี สันหนวี.(2554). *ทฤษฎีการเรียนรู้ของสมองสำหรับพ่อแม่ ครู และผู้บริหาร* (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- Education First. (2015). *The EF English Proficiency Index: EF EPI 2011-2015*. Retrieved 28 October, 2016, from <http://www.ef.co.th/epi/asia/thailand>.
- Holmes. K., Holmes. S.V., & Watts. K. (2012). A Descriptive Study on the Use of Materials in Vocabulary Lessons University of Mississippi. *Journal of Research in Childhood Education*, 26, 237–248.

Translated Thai References

- Chaiwatchatuphon, O. (2015). The Effect of Accelerated Vocabulary Learning Achievements of Kindergathen 2 Students via The Story Telling and Clay Work Method. In *The research paper in Suan Sunandha Academic National Conference for Sustainable Development*. Bangkok: Suan Sunandha Rajabhat University. [in Thai]
- (2016). A study of Accelerated Vocabulary Learning Achievements of Kindergathen 2 Students via The Story Telling and Clay Work Method. *Sripatum Chonburi Journal*, 13(2), 110- 118. [in Thai]
- Chatwirote, B. (2008). *The usage of Tales Books with Pictures to Enhance English Vocabularies Learning of Early Childhood in Nakornchum Muang Kamphaengphet*. (Research report). Kamphaengphet : Kamphaengphet Rajabhat University. [in Thai]
- Jiraworapong, P. (2010). Accelerated Learning: Learning Strategies. *Journal of Education*, 21 (2), 1-8. [in Thai]
- Pinyoanantapong, S. (2010). *Modern Measurement and Evaluation: Early Childhood (Edited Version)* (3rd ed). Bangkok: Dokyavichakarn Press. [in Thai]
- Sanhachawi, A. (2011). *Brain based learning theory for parents teachers and head of academics* (3rd ed). Bangkok: Suveeriyasarn Press. [in Thai]
- Sriputphong, S., & Sriputphong, P. (2009). The Factor of Early Childhood Development Influence in Suphanburi. *Journal of Safety and Health*, 2, 39-47. [in Thai]

The National Institute of Educational Testing Service (Public Organization). (2016). The Annual Report: 2011-2015. Retrieved 28 October, 2016, from [http://www.niets.or.th /th/ catalog/view /](http://www.niets.or.th/th/catalog/view/)
[in Thai]